

at hvis man siger nej til et job, er der ingen penge at få. Så går man ned på nul.

Det, der virkelig betyder noget i dagens virkelighed, er, at vi i dag rent faktisk er i stand til at anvise job til dem, der ikke har et job. Det er det, der er forskellen. Det er teori, at man ikke bare behøver at få anvist et job. Forudsætningen for det er, at man selv skal søge det, men tit og ofte er der ikke nogen job at søge.

Man skal tage udgangspunkt i virkeligheden, som den er, og hvis man tror, at sygeplejersker ikke knokler, så gå ud og spørg dem. Tag rundt og spørg på arbejdspladserne, spørg de højtlohnede og spørg, om de vil arbejde mere. Det vil de ikke, for det kan de ikke. Men det er da muligt, at nogle medlemmer af Folketinget vil sige: O.k., kære venner, sætter I skatten lidt ned, skal jeg nok sige til min kreds, at jeg vil bestille lidt mere. Det vil jeg ikke afvise, men det skal jeg ikke blande mig i.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Selv om det selvfølgelig er lidt kedeligt, må jeg starte med at sige, at jeg faktisk er meget enig med finansministeren i hans meget præcise afvisning af Det Radikale Venstres skattepolitik. Det synes jeg er udtryk for en udmærket og også meget realistisk opfattelse af, hvordan de meget stramme rådighedsregler, vi har i Danmark, faktisk fungerer som en meget effektiv tvang over for mennesker. Det er en meget præcis beskrivelse.

Men den anden ting, finansministeren sagde, forstod jeg ikke helt. Ministeren nævnte satspuljen som et lighedsskabende instrument, men jeg ved ikke, om finansministeren kan forklare mig, hvordan man får mere lighed ved at fratage mennesker på arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, folkepension, førtidspension osv. en del af den regulering, de faktisk skulle have, og bruge den til andre formål. Hvordan kan det skabe mere lighed i samfundet? Det forstår jeg altså ikke.

Kl. 20.00

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg svarede på, hvordan vi hjælper dem, der især har det svært, og jeg vil bare sige igen, at der ikke tages noget fra nogen. De, der er omfattet af satspuljereguleringen, får mere. Vi tager ikke noget fra dem, vi har bare besluttet, hvor meget mere der skal gives, og hvordan offentli-

ge midler i øvrigt skal fordeles over finansloven til folk, der har det svært. Det er det, der er tale om.

Jeg synes egentlig, det er en udmærket måde at klare den udfordring på. Jeg ved godt, at de, der ikke er med i satspuljeforliget, ikke er enige i det, og det er fair nok. Men jeg synes bare, det er bevist, at det har givet mange gode resultater og også giver mulighed for, at det politiske system er i stand til at løse problemer for de folk, der især har det svært.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes bare, finansministeren skal bekræfte, at en konsekvens af, at denne regulering af overførselsindkomsterne er lavere end lønstigningerne, er, at forskellen mellem løn og det, man får i folkepension, førtidspension, kontanthjælp og dagpenge, vokser. Det er jo også regeringens politiske ønske, og derfor er det helt naturligt, at finansministeren er stolt af og glad for den ordning, og han bør også være stolt af og glad over, at han har lokket hele resten af Folketinget med på den galej. Men konsekvensen af, at overførselsindkomsterne reguleres dårligere end lønningerne, er jo, at der skabes større ulighed.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen jeg vil sige, at arbejdsmarkedet er meget broget. Der er grupper på arbejdsmarkedet, der ikke får de gennemsnitlige lønstigninger, og der er også selvstændige, der ikke får de gennemsnitlige stigninger i råderummet til forbrug, så det er et meget, meget broget billede.

Det, jeg tager udgangspunkt i, er: Hvad med de niveauer, vi har i Danmark, kan vi være dem bekendt, når vi sammenligner med andre lande? Det mener jeg godt vi kan, og jeg mener også, det er meget godt, at en hovedopgave for et bredt flertal i Folketinget egentlig er at finde ud af, hvordan vi kan håndtere udfordringerne, så vi i de enkelte år kan give nogle ekstra midler til dem, der især har det svært. Det er den måde, vi bruger satspuljemidlerne på.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Venstre plejer jo at underholde med, at når der kommer flere i arbejde, stiger uligheden, og det afholdt finansministeren sig heller ikke fra, da han sagde, at uligheden steg langt mere under Nyrupregeringen, hvor der kom 220.000 i arbej-